

SAMMENDRAG

Denne oppgaven fokuserer på hvordan sårbarhetsbegrepet og ideen om hva en sårbar situasjon innebærer, påvirker flere faser i arbeidet med menneskehandel i Norge. Oppgaven er basert på feltarbeid utført i Oslo, ved en utdanningsinstitusjon som tilbyr utdanning til kvinner utsatt for menneskehandel i Norge, og på intervjuer som er gjennomført med statlige-kommunale og frivillige aktører som arbeider med menneskehandel problematikk. Oppgaven diskuterer hvordan begrepet om sårbarhet påvirker utvikling av velferdspraksiser knyttet til mulige ofre for menneskehandel i Norge, og hvordan sårbarhetsbegrepet påvirker arbeidet med å identifisere mulige ofre for menneskehandel i Norge.

Sårbarhetsbegrepet benyttes for å avgjøre hvem som skal få innvilget eksepsjonelle humanitære unntak i Norge. Det fører til at begrepet også får en ekskluderende virkning, hvor personer som ikke anses som sårbare ekskluderes fra velferdsstaten, eller inkluderes på en svært usikker måte. Sårbarhetsbegrepet og konseptet om uskyld er retningsgivende for hvem som blir ansett som et verdig offer. Oppgaven tar sikte på den ene siden å belyse hvordan mennesker som ikke blir ansett som sårbar «nok» blir møtt av velferdsstaten, og på den annen side illustrerer oppgaven hvordan mulige ofre for menneskehandel som har fått innvilget refleksjonsperiode blir møtt av velferdsstaten. Gjennom å følge studentene ved et aktiviseringstiltak, demonstrerer jeg hvordan mennesker i sårbare livssituasjoner må forholde seg til ulike temporaliteter, med en hverdag fylt med lange perioder med venting, samtidig som de bekymrer seg for og håper på en bedre fremtid. Jeg argumenterer for at mulige ofre for menneskehandel på den ene siden er avhengig av å bli ansett som sårbare «nok» for å bli innlemmet i den norske velferdsstaten. På den annen side er de avhengig av å bli oppfattet som aktive mennesker med agens for å få tilgang til et aktiviseringstilbud, og for å kunne gjennomføre dette. Gjennomgående for oppgaven er sårbarhetsbegrepet, og tanken om hva som konstituerer et verdig offer og hvordan dette påvirker på et makronivå, utvikling av velferdspraksiser og prosesser, og på et mikronivå påvirker hverdagen til mennesker i prekære livssituasjoner.